

nødvendige Beviser for den Sejltid, vedkommende havde, og for Værkstedsuddannelsen, lyder det lidet sandsynligt, og jeg vil heller ikke tro det, før jeg hører noget nærmere derom. Skulde det være sket, er det Chefen, som har Ansvaret, selv om det ikke er ham, der har nægtet det, thi der staar i Sønæringslovens § 23, første Stykke: „De i §§ 6—14 og §§ 16—17 ommeldte Beviser kan ikke nægtes den, der er i Besiddelse af de lovbefalede Egenskaber og har opfyldt de foreskrevne Betingelser.“

Egenskaberne tror jeg altsaa er i Orden, de Folk har den fornødne Uddannelse. Det, de har lært, er mere, end der kræves til Maskinisteksamen. Men der er et andet Forhold, som Marinen ikke kan være tjent med bliver ved at være. Det er Stillingen overfor værnepligtige Maskinister. Disse kommer ind med Maskinisteksamen, men de er jo i mange Forhold om Bord undergivne de faste Underofficerer, de Underofficerer, der er udgaaet fra Konstabelelevskolen. For Øjeblikket er tre Fjerdedele af Maskinkorpset Fald med Maskinisteksamen. De kommer altsaa ind og skal sortere under de andre, men de værnepligtige har paa Følelsen, at de, som de skal være underordnede, er ringere end de selv. Det kan Marinen efter min Mening ikke være tjent med og de, det gaar ud over, heller ikke. En Anerkendelse af, at de faktisk er paa Højde med dem, der kommer ind, vilde sikkert gavne, og det er urigtigt, det er Synd, synes jeg, at sætte et saadant anden eller tredje Klasses Stempel paa dem, man selv har uddannet, idet man derved anerkender, at de ikke er dygtige nok. Det tror jeg imidlertid, efter hvad jeg her har paaapeget, de er, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Forsvarsminister, om han kunde lade ske en Ændring heri, saa at den omtalte kongelige Anordning revideres og forandres i den Retning, jeg her har omtalt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 9 Formiddag med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Mødet hævet Kl. 10⁵⁰.

21de Møde.

Lørdag den 27. Oktober Kl. 9.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forhandlingen genoptoges.

Johannes Pedersen: I Anledning af de vanskelige Forhold, som for Tiden hersker med Hensyn til Ernæringen baade af Menesker og Dyr, vil jeg henvende et Par Ord til Ernæringsraadet. Min Henvendelse gælder de forskellige Smaabrug, vi har omkring i Landet, og navnlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa nogle Smaabrug, hvem Fødemidlerne er noget karrigt tilmaalte. Det er de smaa gode Høsehøld, og da navnlig de smaa Husmandsbrug, som kontrollerer deres Høns Aaret igennem og har en udmærket Hønsbestand. Der er en enkelt af disse Husmænd, som jeg kender særlig, og som jeg mener, det vilde være heldigt at tildele et større Kvantum Foderkorn til sine Høns. Det er en ung Mand, som i 10 Aar har haft et kontrolleret Høsehøld. Han har en udmærket Stamme af brune Italienerne, men han har intet Landbrug, han bor hjemme hos sin Moder, som er Enke og har et lille Landbrug, hvor hun holder et Par Køer. Han har for Tiden ikke andet Foder til sine Høns end, hvad der ud af Bedriften er levnet Moderen, efter at hun har leveret det Kvantum Korn, som hun skal, til Samfundets fælles Husholdning. Han har tilskrevet Ernæringsraadet, om det ikke var muligt, at han kunde faa tildelt et større Kvantum Korn end det, der ellers tildeles disse Brug, og hans Andragende er særlig anbefalet af Formanden for Dansk Andels-Æg-Eksportforening. Han har tilbage omtrent 180 unge Høns og kan faa tildelt 3 Pund pr. Maaned til hver af disse Høns, men han siger, at det er umuligt for ham at fodre igennem med dette Kvantum. Af disse 180 Høns er der enkelte, som allerede, efter at de nu er blevet 6 Maaneder gamle — de er tillagte i Apri